

انْفِرُوا

فِى سَبِيلِ
اللهِ
اثَّاقَلْتُ
05;ْ اِلَى
اْلاَرْضِ
اَرَضِيتُمْ
بِالْحَيَوة
16; الدُّنْيَا
مِنَ
اْلاَخِرَةِ
فَمَا
مَتَاعُ
الْحَيَوةِ
الدُّنْيَا
فِى
اْلاَخِرَةِ
اِلاَّ
قَلِيلٌ “Ey iman edenler! Size ne oldu
ki, “Allah yolunda savaşı çıkmı” diye çıldığınızda, yere
çakılıp kalıyorsunuz. Sonraki hayatın iyiliklerini gözden çıkarıp, bu dünya
hayatının rahatlığıyla kendinize, doyum sağlama peşindesiniz. Fakat bu dünya hayatının
verdiği haz ve doyum, sonraki hayatın vereceği yanında, değersiz bir şeyden başka nedir
ki” (Tevbe, 9/38), Oyun, oyalanma ve eğlenceden ibaret olduğunu
وَمَا
الْحَيَوةُ
الدُّنْيَآ
اِلاَّ
لَعِبٌ
وَلَهْوٌ
وَلَلدَّارُ
اْلاَخِرَةُ
خَيْرٌ
لِلَّذِينَ
يَتَّقُونَ
اَفَلاَ
تَعْقِلُونَ
“Bu dünya hayatı bir oyun ve eğlenceden ve geçici bir zevkten başka birşey
değildir; ama ahiret hayatı, yolunu Allah ve kitabıyla bulanlar için çok daha
güzeldir. Öyleyse, aklınızı kullanmaz mısınız” (Enam, 6/32) görmekteyiz.
Bu durumu şu âyet gayet net bir biçimde gözlerimizin önüne
sermektedir: وَاضْرِبْ
لَهُمْ
مَثَلَ
الْحَيَوةِ
الدُّنْيَا
كَمَاءٍ
اَنْزَلْنَا
07;ُ مِنَ

السَّمَاءِ
فَاخْتَلَطَ
بِهِنَبَاتُ
اْلاَرْضِ
فَاَصْبَحَ
هَشِيمًا
تَذْرُوهُ
الرِّيَاحُ
وَكَانَ
اللهُعَلَى
كُلِّشَىْءٍ
مُقْتَدِرًا
“Onlara dünya hayatının örneğini ver: (Dünya hayatı), gökten
indirdiğimiz yağmur gibidir ki, onun sebebiyle yeryüzünün bitkileri boy verip
birbirine karışırlar. Fakat bütün bu canlılık sonunda rüzgârın savurduğu
kuru bir çer çouml;pe dönerler. Allah, her şey üzerinde kudret
sahibidir.” (Kehf, 18/45)
اَلْمَالُ
وَالْبَنُون
14;زِينَةُ
الْحَيَوةِ
الدُّنْيَا
وَالْبَاقِي
14;اتُ
الصَّالِحَا
78;ُخَيْرٌ
عِنْدَ
رَبِّكَ
ثَوَابًا
وَخَيْرٌ
اَمَلاًقَلاً
 “Mallar ve evlatlar,
dünya hayatının süsüdür. Baki kalacak salih ameller ise, Rabbinin katında,
sevap olarak da ümit olarak da daha hayırlıdır.” (Kehf, 18/46) Kur’an-ı Kerim
yaklaşık altmış âyette dünya hayatına nötr bir yaklaşım sergilemekte, elli
âyette olumsuz, yedi âyette ise olumlu mana yüklemektedir. Ancak şurasını
gayet iyi bilmek zorundayız ki çizilen bu olumsuzluk, onun ontolojik (kevnî)
oluşumuna değil, âhireti ihmal etmeyi yeğleyen hayat tarzıdır. O halde
Kur’an’ın bu şekilde tasvir ettiği dünyanın daha ziyade
“ahlakî” ve “dinî” bir terim olarak kullanıldığı
anlaşılmaktadır. Buna mukabil coğrafî anlamda yeryüzü için Kur’an
da “arz” kavramı geçmektedir. Bu durumda âhiret amellerine engel
olmayan dünya hayatının meşrû, mubah, nimet ve mutluluk vesilesi olduğunu dikkate
almamız gerekir. Bununla birlikte dünya ve âhiret arasında bir tercih mecburiyeti
bulunduğunda, konumuzun başında bulunan ayette belirtildiği gibi bizden âhiret hayatının
önçelenmesi istenmiş, aksi davranış ise kınanmıştır
اَلَّذِينَ
يَسْتَحِبُّ
08;نَ

الْحَيَوةَ
الدُّنْيَا
عَلَى
اْلاَخِرَةِ
وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ
اللهِ
وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
اُولَئِكَ
فِى ضَلاَلٍ
بَعِيدٍ “Onlar ki, dünya hayatını biricik sevgi nesnesi olarak seçip, ahirete tercih ederler ve başkalarını Allah’ın yolundan çevirip, o yolu eğri ve dolambaçlı göstermeye çalırlar. İşte onlar çok uzak ve derin bir sapıklık içerisindedirler.” (İbrahim, 14/3). Bu durumu bir başka âyet daha net bir biçimde ortaya koymaktadır. Buna göre; Hz. Peygamber dünya ziynetlerine meyleden eşlerini bizzat Kur’an’ın emrine uyararak ikaz etmiş, ya dünya hayatının süsünü, ya da onlardan Allah’ı, Resûlünü ve âhiret yurdunu tercih etmelerini istemiştir يَآاَيُّهَا
النَّبِىُّ
قُلْ
لاَزْوَاجِكَ اِنْ
كُنْتُنَّ
تُرِدْنَ
الْحَيَوةَ
الدُّنْيَا
وَزِينَتَهَا
فَتَعَالَيْنَ
اُمَتِّعْكُنَّ
وَاُسَرِّحْكُنَّ
سَرَاحًا
جَمِيلاً “Ey peygamber! Eşlerine söyle: “Eğer siz, dünya hayatını ve onun süsünü istiyorsanız, gelin size boşanma bedelini vereyim ve sizi güzellikle salıvereyim.” (Ahzâb, 33/28). وَاِنْ
كُنْتُنَّ
تُرِدْنَ
اللهَ
وَرَسُولَهُ
وَالدَّارَ
اْلاَخِرَةَ
فَاِنَّ

اللهَ
اَعَدَّ
لِلْمُحْسِنَاتِ
مِنْكُنَّ
اَجْرًا
عَظِيمًا “Yok eğer sizler Allah’l, elçisini ve ahiret hayatının güzelliklerini istiyorsanız bilin ki Allah, sizden güz hareket ve davranışta bulunanlara, büyük bir mükafat hazırlamıştır.” (Ahzâb, 33/29). Peygamber Efendimiz de dünya hayatında kendisini bir yolcu gibi görüş, ebedî yurdu unutmayarak ona göre hazırlık yapmış ve ümmetine de bunu tavsiye etmiştir. نَامَرسولُ اللَّهصَلّى اللهُعَلَيْهِوسَ.لَّم علىحَصيرٍفَقَامَوَقَدْأَثَّرَ فيجَنْبِهِ ،قُلْنَا : يارَسُولَالَّه لوِاتَّخَذْنَالكَ وِطَاءً ،فقال Abdullah İbni Mes’ûd radiyallahu anh şöyle dedi: Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bir hasır üzerinde yatıp uyumuştı. Uykudan uyandığında, hasır vücudunun yan tarafında iz bırakmıştı. Biz: –Yâ Resûlallah! Sizin için bir döşek edinsek, dedik. Bunun üzerine Resûl-i Ekrem: مَاليوَلَلدُّنْيَاا؟ مَا أَنَافي
الدُّنْيَاإِلاَّ
كَرَاكبٍاسْتَظَلَّ
تَحْتَ
شَجَرَةٍثُمَّ رَاحَوَتَرَكَهَا“Benim dünya ile ilgim ne kadar ki? Ben bu dünyada bir ağacın altında gölgelenen, sonra da oradan kalkıp giden binitli bir yolcu gibiyim” buyurdular. (Tirmizî, Zühd 44) Netice itibariyle Müslüman ne dünyası için ahiretini, ne de ahireti için dünyasını ihmal etmemelidir. İki arasında bir denge gözetmelidir. Bizler dünya hayatının bir imtihan sahası olduğunun farkında olmalı, bu fırsatı iyi değerlendirmeli ve hesabımızı ona göre yapmalıyız. Zira ahiretteki mevkiimiz

dünyadaki alışmamızın bir nevi rûnı olacaktır. Unutmayalım ki dünya nimetlerine meylederek ahiret kazancını geri plana itenler hakikatte kendilerine ok yazık etmiş olacaktırlar. Doç. Dr. Ömer YILMAZ

[İslam ve Hayat.Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)